Dosarul nr. 5r-117/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 octombrie 2024 **or. *****

Judecătoria Hîncești, sediul *****
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul – Viorel Botnaraș,
Grefier – Daniela Borș,
cu participarea avocatului Vasiliu Sergiu în interesele contestatarului,
examinând în şedinţă publică contestația depusă de *****, domiciliat în r-nul *****, sat. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria nr. MAI 05934811 din 10.03.2023 și Decizia agentului constatator din 10.03.2023, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

Potrivit deciziei de sancţionare din 10.03.2023, emisă de către agentul constatator Gabura Vasile din cadrul INSP al IGP, cet. ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, cu aplicarea unei sancţiuni de 900 lei și 4 puncte de penalizare, pentru faptul că, la 10.03.2023, ora 17:02, aflându-se în r. *****, traseul R3 km 23+200m, conducînd automobilul de model Mercedes 350, cu n/î JBR 220, a depășit viteza de circulație pe sectorul respectiv cu 40 km., deplasîndu-se cu 90 km.

Ulterior, contravenientul ***** a contestat decizia de sancţionare și procesul-verbal cu privire la contravenție din 10.03.2023, invocând că la soluționarea cauzei s-a dat o apreciere eronată probelor, or acuzațiile sunt contradictorii cu circumstanțele de fapt și de drept stabilite, solicitînd anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizia de sancționare.

În şedinţa de judecată, avocatul Vasiliu Sergiu în interesele contestatarului a solicitat admiterea contestației, cu încetarea procesului contravențional în privința lui *****, invocînd că probele administrate nu dovedesc vinovăția contravenientului, mai mult a expirat și termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În ședința de judecată agentul constatator nu s-a prezentat, fiind legal citat, astfel instanța a dispus examinarea contestației în lipsa ultimului.

Studiind decizia contestată, materialele cauzei contravenţionale, argumentele expuse în contestaţia înaintată, instanţa consideră necesar a admite contestaţia lui ***** din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, ”Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a

fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8)".

La caz, instanţa a constatat că, prin decizia de sancţionare din 10.03.2023, emisă de către agentul constatator Gabura Vasile din cadrul INSP al IGP, cet. ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, cu aplicarea unei sancţiuni de 900 lei și 4 puncte de penalizare, pentru faptul că, la 10.03.2023, ora 17:02, conducînd automobilul de model Mercedes 350, cu n/î JBR 220, pe traseul traseul R3 km 23+200m, r-nul *****, a depășit limita de viteză cu 40 km., deplasîndu-se cu 90 km., astfel comițînd contravenție prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, "Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei".

Conform art. 425 Cod contravenţional, "(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele- verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză".

Instanţa atestă că, în susţinerea deciziei de sancţionare din 10.03.2023, către agentul constatator a fost prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție, certificatul privind modul de utilizare a mijloacelor tehnice și foto-tabel.

Astfel, instanţa consideră că foto-tabelul prezentat, în calitate de probă, nu poate fi apreciată ca atare, or reieşind din acesta este imposibil de identificat marca, numărul de înmatriculare a automobilului captat, precum şi locaţia, cît și conducătorul auto.

Totodată, instanţa reiterează că, de către agentul constatator nu au fost prezentate alte careva probe ce ar confirma învinuirea adusă lui *****.

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei ***nu este susţinut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale*** în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că ***în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmaţiile agentului constatator, iar petiţionarul respinge învinuirile aduse*** nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a indica prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 a Convenţiei. Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenţiilor sunt aplicate prevederile art. 6 din CEDO cu toate garanţiile conferite de

acesta contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţiei (*cauza Anghel vs României*) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Cu respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO precum şi a principiului contradictorialităţii şi al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părţi de a propune probe instanţei. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, prin urmare la cazul dedus judecăţii instanţa nu poate reţine probele ce nu au fost examinate în cadrul şedinţei de judecată.

Astfel, noţiunea de vinovăţie trebuie tratată prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, or dreptul contravenţional, în accepţiunea Curţii Europene se raportează naturii penale, şi implicit, garanţiilor dreptului penal.

În concluzie la cazul dedus judecăţii, persoana în privinţa căreia s-a întocmit procesul-verbal pe indicele contravenţiei revăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, nu este pusă în situaţia de aşi proba învinuirea şi pe cale de consecinţă, agentul constatator la etapa acumulării probelor urma să dovedească prin mijloace de probă pertinente, concludente şi utile vinovăţia persoanei. Concluzia instanţei de judecată se întemeiază pe prezumţia de nevinovăţie, sarcina probei revine celui care acuză, instanţa de judecată este doar un simplu arbitru în proces, iar reprezentantul statului în cazul de faţă agentul constatator, este obligat să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăţiei persoanei.

Ori interpretarea corectă, în lumina hotărârilor CEDO, este că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficienta pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional.

În prezenta cauza, instanţa reţine că, nu poate opera prezumţia de temeinicie a procesului-verbal de contravenţie şi în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul şedinţei de judecată, care să confirme situaţia de fapt reţinută prin procesul-verbal de contravenţie, aplicarea prezumţiei de temeinicei a procesului-verbal de contravenţie în prezenta cauza ar fi contrar garanţiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanţa de judecată reţine având în vedere principiul legalităţii, care este de rang constituţional, şi exprimă obligativitatea respectării legilor şi a calităţii acestora, precum şi asigurarea respectării ordinii de drept, se reţine că aceste condiţii au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esenţa cerinţelor statului de drept, a preeminenţei legii în reglementarea relaţiilor sociale.

Instanţa de judecată notează, că răspunderii contravenţionale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea contravenţiei prevăzute de legea contravenţională, în context temeiul real al răspunderii contravenţionale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componenţa de contravenţie reprezintă stipulată în legea contravenţională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenţionale.

Consideră instanța că, în asemenea situație a fost încălcat unul din principiile fundamentale al procedurii contravenţionale constituie prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul. Din aceste considerente la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. În context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovatei este o garanţie existenta si în domeniul contravenţional, Curtea Europeana a Drepturilor Omului, în interpretarea art. 6 alin. (1) CEDO (dreptul la un proces echitabil) a statuat ca o garanţie esenţiala a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată.

La caz, reține instanța anexa foto conform căreia, pe un dispozitiv tehnic este evidențiat cîteva înscrisuri precum viteza, dată, oră, totodată un mijloc de transport, nefiind vizibil modelul acestuia, cît și numerele de înmatriculare. Astfel, consideră instanța că în asemenea circumstanțe ar fi incorect de a susține faptul individualizării corespunzătoare a persoanei contravenientului, or, la caz, intervine doar o prezumție și nu o situație constatată expres, cît și probată.

Totodată, consideră instanța că nici una din capturile foto anexate la materialele cauzei, nu este identificat sau identificabil automobilul, marca acestuia, sau cu atît mai mult numerele de înmatriculare ale acestuia. Subliniază instanța de judecată și faptul că conform procesului-verbal întocmit, cît și capturii foto nu este clar constatabilă și identificabilă aflarea în spațiu a contestatarului, mai mult, nu este clar şi nici probat faptul că contravenientul se afla în localitate în momentul admiterii depășirii vitezei de deplasare.

În conformitate cu art. 5 alin. (1-2) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise. Iar conform art. 7 CC RM, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Iar potrivit art. 461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Consideră instanța că, în cumulul probelor existente la caz, sunt aplicabile prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

Astfel, reieşind din cele enunţate mai sus, instanţa de judecată consideră contestaţia înaintată întemeiată și anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie din 10.03.2023, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional și decizia de sancționare din aceeași dată, cu încetarea procesului contravenţional, pe motivul inexistenței faptului contravenției.

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a), 460-462 Cod contravențional, instanţa de judecată

HOTĂRĂȘTE :

Se admite contestaţia înaintată de *****.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție Seria nr. MAI 05934811 din 10.03.2023, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional și Decizia de sancţionare din 10.03.2023, pin care ***** a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 900 lei și 4 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional, pe motiv lipsei faptului contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul *****.

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Viorel Botnaraș**